

Добиването на тази, макар и относителна, финансова и гражданска самостоятелност били основата да се подхранва жива искрата на българското самосъзнание. С фотоси и експонати е показана дейността на революционния комитет, създаден от Васил Левски в града, както и на възстановения през 1875 комитет, който подготвя Априлското въстание в Севлиевския край. Сред най-ценните експонати от това време е печатът на Севлиевския революционен комитет, един от малкото запазени в страната. След кървавия разгром на въстанието осем от ръководителите му са обесени на централния градски площад, където днес се издига величествен паметник, дело на известния италиански скулптор Арналдо Дзоки. Над 200 севлиевици участват в Освободителната война. С техните вещи, оръжия, награди и униформа приключва експозицията „Севлиевският край през Възраждането”. /Ионков, Ковачев, Панов 1986, 191,330/

Особено място е отделено на табашкия занаят. В северната част на града, близо до реката, през XIX век имало повече от 50 работилници за обработване на кожи, от работата на които намирало препитание повече от една трета от населението на града. Една от тях, табаханата на Петю Ванков, строена през 1873 г., е единствената, реставрирана в България. В нея е експонирана изложба “Табашкият занаят в Селиево”, която показва сравнително пълно развитието на занаята през вековете, усиления труд на майсторите табаци и техния стремеж към новото и модерното.

Табаканата

Табаканата е една от сградите с най-голяма стойност като недвижима културна ценност в Севлиево. Запазен е т.нар. строителен надпис на сградата. Върху специално отредена за целта дъска, с връзани цифри и букви е написано „20 август 1873”. Този уникален експонат е част от експозицията в приземния етаж.

В т.нар. Долна махала на града р. Росица прави живописен завой и обособява един квартал, който е бил почти изцяло застроен с кожарски работилници. Освен че се простира така ниско до реката, този терен бил изключително благоприятен за развитието на табашкия занаят заради изобилните и плитко течащи подпочвени води. Друго обстоятелство, което не само подпомагало, но и налагало да се обработват кожи било силно развитото животновъдство, особено в балканската част на севлиевския край. Като пример може да се посочи голямото балканско село Кръвеник, землището на което в най-обширните си граници е обхващало около 64 000